

TÆNKETANKEN FOR FORFULGTE KRISTNE

Nyhedsbrev • September 2021

Indhold

- [Årsmøde vedtog minimumsstandard for tros- og religionsfrihedspraksis](#)
- [Indien: Krænkelserne af religionsfriheden ligger på et meget højt niveau](#)
- [Nordkorea: Ny rapport dokumenterer alvorlige krænkelser af religionsfriheden](#)
- [Digitale dialogmøder om religionsfrihed og verdensmålene for bæredygtig udvikling](#)

Årsmøde vedtog minimumsstandard for tros- og religionsfrihedspraksis

Tænketanken for Forfulgte Kristne (TFFK) vedtog på sit årsmøde den 20. september 2021 i Haderslev en minimumsstandard for tros- og religionsfrihedspraksis med følgende indhold:

Stater skal sikre borgernes frihed til:

- 1) antagelse eller skifte af tro eller religion;
- 2) kommunikation af tro og religion, inklusive oplæring og uddannelse;
- 3) andre typer manifestation af tro eller religion, inklusive mødesteder og organisationer;
- 4) forhindring af diskrimination på grundlag af tro og religion;
- 5) beskyttelse fra vold på grund af tro og religion;
- 6) retten til frit at diskutere og kritisere religion.

Minimumsstandarden er en del af et større faktaark, der blev drøftet og vedtaget på årsmødet på baggrund af et oplæg, der er udarbejdet af Jonas Adelin Jørgensen fra Folkekirkens Mellemkirkelige Råd. Det har overskriften ”Hvor mange kristne er udsat for forfølgelse?” og det indeholder definitioner af, hvad der forstås ved ”følgelse” og ved ”tros- og religionsfrihed”.

Faktaarket indeholder også en tabel over antallet af forfulgte kristne i lande, der er ”velkendte for systematiske og pågående forfølgelser” i 2020 – opdelt i tre kategorier: ”Voldelige overgreb med døden til følge på grund af religiøs forfølgelse af kristne”, ”Chikane, frihedsberøvelse og manglende borgerlige rettigheder for kristne” og ”Tilfælde af social diskrimination af kristne”.

Faktaarkets konklusion er: ”I forhold til definitionen af forfølgelse – at forfølgelse af kristne er voldelige og retslige overgreb mod kristne, kristne grupper og menigheder pga. deres kristne overbevisning og praksis – så betyder det, at mindst 80.000 kristne oplevede forfølgelse i 2020.” Tallet er et minimumstal, der bygger på rapporterede overgreb, som tænketanken har dokumentation for i følgende 19 lande: Nordkorea, Afghanistan, Somalia, Libyen, Pakistan, Eritrea, Etiopien, Yemen, Iran, Nigeria, Indien, Irak, Syrien, Sudan, Saudi Arabien, Egypten, Kina, Myanmar og Vietnam. Det er dels lande, hvor der i 2020 foregik ”systematiske og pågående forfølgelser”, dels lande som fra dansk side er valgt som prioritetslande i forhold til at modtage udviklingsbistand.

Tænketanken vurderer, at antallet af forfulgte kristne i 2020 fordeler sig således i de tre hovedkategorier: ”Mindst 10.000 kristne er døde på grund af voldelige overgreb. Hertil kommer et stort tal personer – familie, menighedsmedlemmer osv. – som er blevet intimideret af disse voldelige overgreb. Mindst 70.000 kristne oplevede chikane i form af bortførelser, voldtægter, tvangsægteskaber og diskrimination i form af frihedsberøvelse og manglende borgerlige rettigheder. Hertil kommer et stort mørketal fra lande, hvor der savnes klar dokumentation. Det samlede antal kristne i de lande, hvor kristne oplevede social diskrimination, var i 2020 hele 310 millioner personer.

Disse tal siger ikke så meget om de enkelte skæbner, men de siger noget om alvoren og omfanget af en frihedsrettighed, som vi i vores vestlige demokratier ofte tager lige så givet som den luft, vi indånder, men som millioner af mennesker stadig mangler og må leve uden.”

Faktaarket bliver senere udgivet som tryksag.

Gæst fra Open Doors

I forlængelse af debatten om faktaarket gjorde Wybo Nicolai, der er Chief of Field Services i Open Doors International, rede for den metode, som missionsorganisationen Open Doors anvender ved udarbejdelsen af den årlige World Watch List. Wybo Nicolai, der har været tilknyttet Open Doors i 27 år, tog i begyndelsen af 1990’erne initiativ til at lave World Watch List med henblik på at få et overblik over, hvordan situationen er for kristne i de lande, hvor organisationen arbejder. Wybo Nicolai kom også med input til faktaarket om forfulgte kristne.

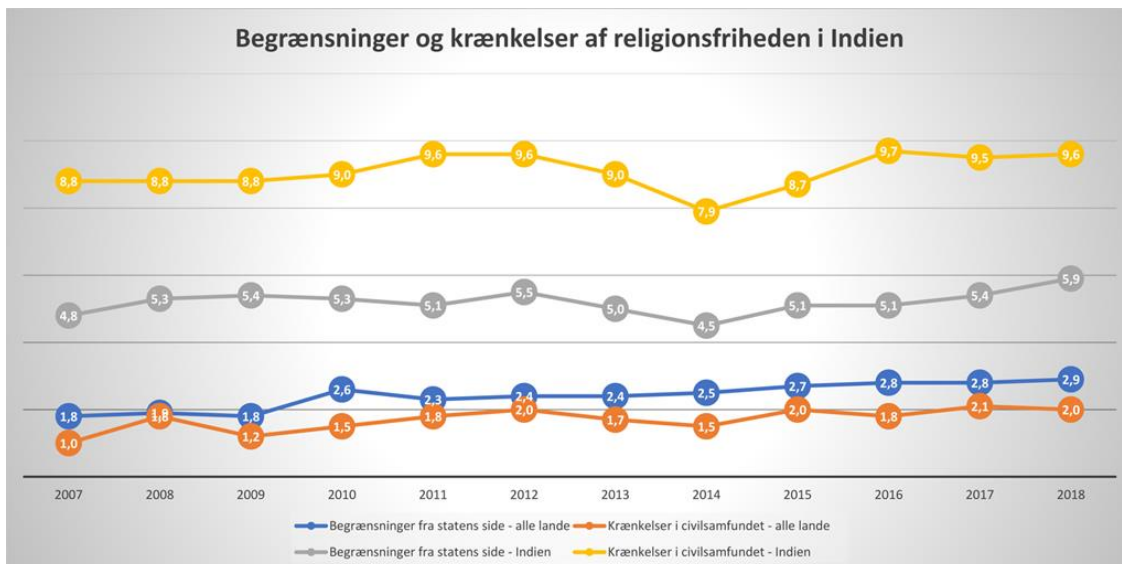
Nyvalg til bestyrelsen

Ved årsmødet blev der også afholdt generalforsamling. Her blev biskop emeritus Karsten Nissen genvalgt som formand. Sognepræst, ph.d. Kathrine Lilleør nyvalgt til bestyrelsen, mens sognepræst Jørgen Jørgensen og institutleder Thomas Bjerg Mikkelsen blev genvalgt.

Indien: Krænkelserne af religionsfriheden ligger på et meget højt niveau

Krænkelserne af religionsfriheden i civilsamfundet i Indien ligger på et meget højt niveau. Det fremgår af de årlige analyser fra tænketanken Pew Research Center. I de seneste tre analyser har Indien ligget helt i top på listen over lande, hvor krænkelserne

af religionsfriheden i civilsamfundet er værst – foran lande som Irak og Syrien. Det er især muslimer og kristne, som udsættes for chikane, diskrimination og voldelige angreb, og stigningen har været særlig markant siden 2014, hvor Bharatiya Janata Partiet (BJP) fik regeringsmagten i Indien.

Kilde: Årlige analyser fra Pew Research Center om begrænsninger og krænkelser af religionsfriheden i 198 lande og selvstyreområder.

I årene 2016-2018 ligger krænkelserne af religionsfriheden i civilsamfundet i Indien på mellem 9,5 og 9,7, målt på en skala, hvor maksimum er 10, og hvor gennemsnittet på verdensplan ligger på 2,0. Begrænsningerne af religionsfriheden fra statens side ligger noget lavere, men er dog steget fra 4,5 til 5,9 i perioden 2014-2018. Tallene for 2018 er fra den analyse, Pew Research Center offentliggjorde i november 2020.

Flere rapporter dokumenterer voksende undertrykkelse af religiøse minoriteter

United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF) konkluderede i sin seneste [rapport](#) fra april 2021, at den indiske regering ”ledet af Bharatiya Janata Partiet (BJP), (i 2020, red.) fremmede hinduistisk nationalistisk politik, hvilket resulterede i systematiske, igangværende og grove krænkelser af religionsfriheden”. USCIRF anbefalede, at Indien som et af 14 lande i kategorien af lande, hvor der ifølge kommissionen er en *særlig bekymring* for religionsfriheden (”Countries of Particular Concern”).

Situationen for især kristne og muslimer er blandt andet blevet forværret på grund af en øget udbredelse og anvendelse af anti-konversionslove i flere indiske delstater.

Organisationen International Christian Concern (ICC) udgav i juli 2021 en [rapport](#) om, hvordan de indiske anti-konversionslove har påvirket de kristne samfund i landet, herunder i delstaten Madhya Pradesh, der indførte en anti-konversionslov i januar 2021. ICC konkluderer, at der efterfølgende har været en dramatisk stigning i antallet af forfølgelseshændelser over for kristne i delstaten, som har ført til en udbredt frygt blandt delstatens kristne.

Fra 1. januar til 30. juni 2021 registrerede ICC 48 tilfælde af chikane eller forfølgelse mod kristne i Madhya Pradesh, som i alt berørte flere end 4.200 personer. De dokumenterede hændelser omfatter chikane, overfald, falske anklager, anholdelser, lukning af kirker, voldtægt og mord.

Rapporten viser også, at der i de seneste år generelt har været flere angreb mod kristne i Indien end tidligere. I 2014, hvor BJP kom til magten, registrerede Evangelical Fellowship of India (EFI) 147 voldelige angreb mod indiske kristne. Fem år senere – i 2019 – registrerede EFI 366 voldelige angreb mod kristne. EFI registrerede lidt færre voldelige angreb i 2020, men det bemærkes samtidig i rapporten, at der en del af året var nedlukninger pga. COVID-19-pandemien, og at det kan have begrænset de religiøse ekstremisters aktiviteter.

145 tilfælde af chikane, vold og andre overgreb mod kristne i første halvdel af 2021

I første halvdel af 2021 [registrerede](#) Religious Liberty Commission (RLC) 145 tilfælde, hvor kristne blev udsat for chikane, vold eller andre overgreb. Det fremgår af en halvårsrapport fra RLC, der har til formål at sikre grundlæggende frihedsrettigheder, retfærdighed og værdighed for alle.

Der er tre mord blandt de 145 tilfælde. Herudover har RLC registreret 21 tilfælde af vold mod kristne, 24 tilfælde af trusler eller chikane, og 20 tilfælde, hvor kristne i landsbyer er forsøgt frosset ud eller udsat for social boykot, fordi de ikke har villet frasige sig deres kristne tro. Der er registreret otte tilfælde af hærværk mod kirker eller andre bygninger, og i 14 tilfælde har folk udefra forsøgt at hindre en kirke i at holde gudstjeneste. Den mest udbredte hændelse er tilfælde, hvor mennesker er blevet beskyldt for – og i nogle tilfælde arresteret – på grundlag af falske anklager. RLC har registreret 43 af den slags hændelser i første halvdel af 2021.

Religious Liberty Commission blev oprettet i 1998 af sammenslutningen af evangeliske kirker i Indien (Evangelical Fellowship of India), der repræsenterer mere end 65.000 kirker i hele Indien.

Hovedparten af hændelserne i første halvdel af 2021 fandt sted i delstaterne Madhya Pradesh (30) og nabostaten Uttar Pradesh (22) i den centrale og nordlige del af Indien. Begge stater er blandt de delstater, der har vedtaget anti-konversionslove.

Anti-konversionslove udbredes til flere delstater

Religious Liberty Commission skriver, at den ”mest alarmerende udvikling” i første halvdel af 2021 har været, at de berygtede anti-konversionslove har bredt sig til flere delstater, som regeres af Bharatiya Janata Partiet (BJP). Der var ved udgangen af juni 2021 indført anti-konversionslove, der officielt betegnes som religionsfrihedslove, i ni af Indiens 28 delstater.

Den internationale katolske hjælpeorganisation Kirche in Not (Aid to the Church in Need, ACN) skriver i sin [2021-rapport](#) om religionsfrihed, at de anti-konversionslovene har til hensigt at regulere religiøse omvendelser, der angiveligt er udført ved hjælp af tvangsmæssige og svigagtige midler, herunder ”overtalelse” og ”lokkemidler”.

I delstaten Himachal Pradesh i det nordlige Indien er det forbudt, direkte eller indirekte, at få en anden person til at skifte religion eller forsøge at få en person til at konvertere, hvis det sker ved brug af forkerte oplysninger, magt, overdreven påvirkning, tvang, overtalelse eller ved svigagtige midler. Loven, der er fra 2006, blev strammet i august 2019. Efter ændringen af loven kan religiøse omvendelser, der sker ved tvang, svig, magt eller tilskyndelse straffes med fængsel i op til fem år, mens maksimumstraffen var to års fængsel i loven fra 2006, oplyser menneskerettighedsorganisationen [Christian Solidarity Worldwide](#) (CSW). I tilfælde, hvor en person gifter sig med en person fra en af de oprindelige kaster eller stammer i Indien, kan der idømmes op til syv års fængsel sammenlignet med tre år i 2006-loven.

CSW tilføjer, at begrebet ”tilskyndelse” i den nye lov er udvidet, så det nu omfatter ”tilbud om enhver fristelse i form af enhver gave eller fornøjelse eller materiel fordel, i kontanter eller naturalier eller i form af beskæftigelse, gratis uddannelse i anerkendt skole, der drives af en religiøs organisation, lette penge, bedre livsstil eller andet”. ”Disse udtryk er løst formuleret og mangler klare definitioner, hvilket efterlader dem åbne for misbrug”.

Loven fra 2019 indeholder også en ny bestemmelse om, at det ikke er strafbart at vende tilbage til sine forældres religion. Ligeledes er der indført en bestemmelse om, at et ægteskab kan ophæves, hvis det alene er indgået med henblik på at få den anden person til at skifte religion.

CSW bemærker afslutningsvis, at selv om anti-konversionslovene betegnes som religionsfrihedslove, beskytter de ikke personers ret til at udøve, bekende og udbrede sin religion eller tro – som det ellers fremgår af artikel 25 i den indiske forfatning.

Kirche in Not skriver i sin 2021-rapport, at den egentlige hensigt med anti-konversionslovene tydeligt viser sig i den kendsgerning, at de aldrig har været anvendt til at efterforske eller retsforfølge hinduer – heller ikke i situationer, hvor hinduer er blevet beskyldt for at anvende økonomiske lokkemidler for at få mennesker til at konvertere til hinduismen.

International Christian Concern skriver i 2021-rapporten, at der er indført anti-konversionslove i ni af Indiens 28 delstater: Uttar Pradesh, Odisha, Madhya Pradesh, Arunachal Pradesh, Chhattisgarh, Gujarat, Himachal Pradesh, Jharkhand og Uttarakhand. I yderligere tre delstater har BJP-ledede opfordret til, at der indføres anti-konversionslove. Det er Haryana, Assam og Karnataka.

Anti-konversionslove rammer både kristne og muslimer

Religious Liberty Commission (RLC) skriver i sin halvårsrapport for 2021, at anti-konversionslovene tidligere kun var rettet mod kristne. ”Men nu rettes de også mod muslimer under dække af, at skal dæmme op for ‘Love Jihad’,” skriver RLC. ”Love Jihad” er et udtryk, der ifølge RLC blev opfundet for nogle år siden for at dæmonisere ægteskaber mellem muslimske mænd og ikke-muslimske kvinder.

Kirche in Not skriver, at anti-konversionslovene ofte vedtages på foranledning af pres fra hindu-nationalistiske grupper, der frygter, at Indiens hinduistiske karakter er under

angreb, fordi konkurrerende trosretninger har fremgang, og at lovene derfor anvendes mest i de delstater, hvor de religiøse minoriteter bor. Muslimer og kristne er særligt udsatte, fordi begge trosretninger engagerer sig i missionsaktiviteter.

Tilføjelse til statsborgerskabslov diskriminerer muslimer

Muslimer udgør godt 14 % af Indiens befolkning og er dermed landets største religiøse minoritet – efterfulgt af kristne og sikher. Der er også vedtaget andre love, som særligt diskriminerer muslimer – bl.a. en religiøst diskriminerende ændring af loven om statsborgerskab.

I begyndelsen af 2020 vedtog Indien en tilføjelse til landets statsborgerskabslov, som betød, at ikke-muslimske migranter fra Afghanistan, Bangladesh og Pakistan, der er bosat i Indien, fik mulighed for hurtigt at opnå opholdstilladelse og statsborgerskab i Indien. United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF) skriver i sin årsrapport fra april 2021, at der efterfølgende blev holdt landsdækkende protester mod lovændringen, og at den ansporede til vold, som i høj grad var rettet mod muslimer. ”I Delhi udbrød der i februar (2020, red.) den værste hindu-muslimske pøbelvold i mere end tre årtier. Mere end 50 mennesker døde, og 200 blev såret, hovedsagelig muslimer. Pøbeflokke, der sympatiserer med den hinduistiske nationalisme, opererede ustraffet og brugte brutal magt til at rette søgelyset mod muslimer, angribe moskéer og ødelægge hjem og virksomheder i kvarterer, hvor flertallet af indbyggerne var muslimer. The Delhi Minorities Commission undersøgte begivenhederne og fandt ud af, at volden og påstandene om politiets brutalitet og medvirken ’tilsyneladende var planlagt og instrueret for at give et bestemt samfund, der turde protestere mod en diskriminerende lov, en lærestreg’,” skriver USCIRF i landeafsnittet om Indien.

Læs mere

- [In 2018, Government Restrictions on Religion Reach Highest Level Globally in More Than a Decade](#), Pew Research Center, 10-11-2020
- [A Closer Look at How Religious Restrictions Have Risen Around the World](#), Pew Research Center, 15-07-2019
- [Global Uptick in Government Restrictions on Religion in 2016](#), Pew Research Center, 21-06-2018
- [145 instance of atrocities against Christians documented in the first half of 2021](#) (resumé), Evangelical Fellowship of India, 23-07-2021
- [Hate and targeted violence against Christians in India. Half Yearly Report 2021](#), Religions Liberty Commission, 23-07-2021
- [Persecution of Christians in the Curfew of Covid – RLC report on 2020](#), Evangelical Fellowship of India, 14-01-2021
- [Religious Freedom in the World. Report 2021](#), Aid to the Church in Need, 05-06-2021
- [Indian State Passes Dangerous ‘Anti-Conversion Law’](#), Persecution.org, 04-09-2019
- [Himachal Pradesh introduces bill to restrict religious conversion](#), Christian Solidarity Worldwide, 06-09-2019
- [India’s Anti-conversion Laws and Their Effect on the Christian Community](#), International Christian Concern, juli 2021
- [Ny rapport dokumenterer kristenforfølgelser i Indien: Sociale medier bør være opmærksomme på problemet](#), Kristeligt Dagblad, 19-07-2021 (betalingsartikel)

- [Annual Report 2021](#), United States Commission on International Religious Freedom, 21-04-2021

Befolkning og religion

- Der bor 1,34 milliarder mennesker i Indien (2021, anslået).
- Hovedparten af befolkningen er hinduer (79,8 %).
- De største religiøse mindretal er: Muslimer (14,2 %, kristne (2,3 %) og sikher (1,7 %).
- Det muslimske mindretal tæller omkring 185 millioner mennesker. Muslimer er i flertal i delstaten Jammu og Kashmir. Her er 68 % af befolkningen muslimer.
- Det kristne mindretal tæller omkring 30 millioner mennesker. Kristne udgør flertallet i tre mindre delstater i den nordøstlige del af Indien: Nagaland (90 %), Mizoram (87 %) og Meghalaya (70 %).
- Sikher er i flertal i delstaten Punjab i den nordvestlige del af Indien. De udgør 54 % af befolkningen i delstaten.

Kilder: [India, The World Factbook](#), hentet 15-09-2021
[2018 Report on International Religious Freedom: India](#), U.S. Department of State, 21-06-2019

Nordkorea: Ny rapport dokumenterer alvorlige krænkelse af religionsfriheden

I 2020 forblev betingelserne for religionsfrihed i Nordkorea blandt de værste i verden. Sådan indledes konklusionen om Nordkorea i den seneste [årsrapport](#) fra United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF) fra april 2021. ”Nordkoreas herskende ideologi, kendt som juche, guddommeliggør nordkoreanske ledere og retfærdiggør deres styre. Den forbyder konkurrerende ideologier – herunder religiøse – og behandler religion som en eksistentiel trussel,” skriver USCIRF videre. Desuden er der med udgangspunkt i juche-ideologien udarbejdet *Ti Principper*, som kræver ubetinget

loyalitet og lydighed over for den nordkoreanske leder. Det tilsidesætter også de rettigheder og friheder, der er nedfældet i international og nordkoreansk lov, herunder den nordkoreanske forfatning, der nominelt giver religionsfrihed.

I august offentliggjorde USCIRF en ny [rapport](#), som dokumenterer en lang række af de alvorlige krænkelse af religionsfriheden, der foregår i Nordkorea. Rapporten bygger på interviews med 68 personer, som for hovedpartens vedkommende flygtede fra Nordkorea i 2019. Det er personer, som enten har overlevet, været vidne til eller selv deltaget i krænkelse af religionsfriheden i Nordkorea. 24 af dem er kristne, 43 af dem er tilhængere af shamanisme, og en tilhører den koreanske religion chondogyo.

Personerne fortæller, hvad de har oplevet, mens de var i Nordkorea – lige fra skolealderen, hvor en fortæller, at de gennem undervisningen blev advaret mod overtro og oplever, at ordet ”missionær” bruges som et bandeord. Endvidere opfordres børn og unge til at konfrontere de antisocialistiske og fænomener, der opstår omkring dem, uanset hvem deres forældre er og uanset hvilken familie de kommer fra.

Rapporten indeholder også beretninger fra personer, der fortæller om vilkårlige arrestationer og manglende retssikkerhed. Min Hyeong Guk, der i flere uger var tilbageholdt af sikkerhedspolitiet, siger: ”De gav ingen forklaringer på, hvorfor jeg blev tilbageholdt i en længere periode [...] De sagde, at jeg skulle tænke på dem som lærere og mig selv som en studerende.” (Navnet og alle andre navne i rapporten er ændret af hensyn til personernes sikkerhed.)

Det oplyses også i rapporten, at sager, hvor straffen er mindre end et år i en tvangsarbejdslejr, ikke kommer for en domstol. Flere af de personer, der har modtaget længere straffe, har fortalt, at domstolen bestod af en anklager, en dommer og tre lægfolk, der var udvalgt af folkekomitéen på grund af deres partiloyalitet.

I de tilfælde, hvor sager kommer for retten, må den tiltalte ikke selv vælge en forsvarer, men får tildelt en af staten – og vedkommende opfattes som statens repræsentant. Lee Eun Mi siger: ”Jeg havde en konsultation med advokaten inden retssagen [...] Forsvarsadvokaten argumenterede ikke til min fordel. Han sagde, at der ikke var noget at argumentere for, da jeg allerede havde tilstået forbrydelsen. [...] Da han var statsadvokat, var han ikke på min side.”

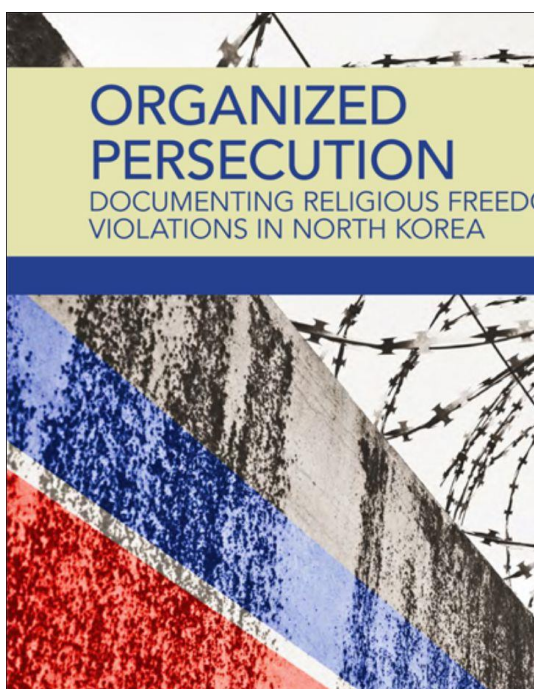
Rapporten indeholder også eksempler på nogle af de domme, der er afsagt. I en sag fra 2015 blev seks mennesker dømt for at udøve kristendom, og de blev henrettet i hemmelighed i South Hwanghae-provinsen. Op imod 40 andre blev dømt til at sidde i fangelejr på livstid.

Rapporten dokumenterer flere tilfælde af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, som er udført af nordkoreanske efterforskningsofficerer og kriminalbetjente mod personer mistænkt for religiøse aktiviteter. Det skete for at få fangerne til at give oplysninger eller til at tilstå. Flere af de interviewede fortæller, at torturen stoppede, da de tilbød en skriftlig tilståelse.

Rapporten fra USCIRF konkluderer på baggrund af rapportens resultater, at nordkoreanske regeringsorganer har begået ”vilkårlig anholdelse og tilbageholdelse;

tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling” over for religiøse og troende tilhængere og nægtet dem deres grundlæggende religiøse frihedsrettigheder. ”De dokumenterede krænkelser, der forekommer så sent som i 2020, er tilsyneladende designet til at fjerne alle spor af kristendommen og til at undertrykke og reducere shamanismens indflydelse i samfundet. Kampagnen for at udrydde alle kristne tilhængere og institutioner i Nordkorea har været brutalt effektiv og fortsætter gennem Ministeriet for Statssikkerheds arbejde, netværket af informanter, der strækker sig ind i Kina, tilstedeværelsen af 'no exit' politiske fangelejre, henrettelser og et uddannelsesmæssigt og organisatorisk system, der afskrækker gennem skoler, arbejdspladser og boligområder. Under Kim Jong Un er virkningen af diskrimination og forfølgelse mod shamanisme steget. Vi har dokumenteret øgede krænkelser af shamanske tilhængere baseret på direktiver udstedt af Kim Jong Un, og vi bemærker, at mange former for tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling er oplevet af både shamanske og kristne tilhængere,” skriver USCIRF i konklusionen.

”Omfanget og sværhedsgraden af de dokumenterede overtrædelser overgår en stat, der tilsidesætter sin pligt til at respektere, beskytte og opfylde sine forpligtelser i henhold til folkeretten. Vi har snarere dokumenteret en situation, hvor Arbejderpartiet i Korea håndhæver den absolutte benægtelse af religiøs tro gennem aktiv mobilisering af Ministeriet for Statssikkerhed, Ministeriet for Folkesikkerhed, Anklagemyndigheden og flere organisatoriske enheder, blandt andre mekanismer, der styrer borgernes dagligdag. Effektiviteten og omfanget af denne forfølgelse afslører de betydelige økonomiske, organisatoriske og menneskelige ressourcer, som den nordkoreanske regering afsætter til at bevare overlegenheden af dens politiske ideologi og Kim-familien. Denne virkelighed og centraliseringen af religiøs forfølgelse giver det internationale samfund mulighed for at stræbe efter retfærdighed, ansvarlighed og adfærdsmodifikation, hvor personer og organisationer, der er ansvarlige for dokumenterede krænkelser af religionsfrihed, kan identificeres,” hedder det afslutningsvis i konklusionen.

Læs mere

- [Organized Persecution. Documenting Religious Freedom Violations in North Korea](#), USCIRF, 18-08-2021
- [Annual Report 2021](#), United States Commission on International Religious Freedom, 21-04-2021

Digitale dialogmøder om religionsfrihed og verdensmålene for bæredygtig udvikling

I det næste halve år sættes der fokus på religionsfrihed og verdensmålene for en bæredygtig udvikling ved en række digitale dialogmøder, hvor der deltager meget velkvalificerede internationale oplægsholdere. Her belyses spørgsmål som: Hvad er forholdet mellem retten til at have en religion eller overbevisning (Freedom of Religion or Belief) og målene for bæredygtig udvikling (Sustainable Development Goals, SDG)? Hvordan kan religionsfrihed bidrage til en bæredygtig, inklusiv og retfærdig social og økonomisk udvikling? Kan målene for bæredygtige udvikling opnås uden religionsfrihed? Hvordan kan parlamentarikere og religiøse ledere fremme 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling på en måde, der sikrer, at ingen bliver ladet i stikken på grund af deres religion eller tro?

Dialogmøderne, der arrangeres af Institut for Menneskerettigheder og flere andre organisationer, henvender sig i første række til parlamentarikere og religiøse ledere i en række lande i Afrika og Asien, men de kan også være af interesse for parlamentarikere og religiøse ledere i Europa og resten af Afrika, Syd- og Sydøstasien.

Det første dialogmøde blev holdt den 23. september, hvor FN's Specialrapportør om Religionsfrihed, dr. Ahmed Shaheed, var blandt oplægsholderne. Det næste møde holdes den 14. oktober, hvor der er fokus på religionsfrihed i forhold til ligestilling mellem kønnene. Læs mere om program og oplægsholdere [her](#).

Ved de følgende dialogmøder – i november og december 2021 samt i januar og februar 2022 – er temaerne religionsfrihed i forhold til uddannelse, retsstat og ytringsfrihed, sundhed samt klimaændringer.

• [Læs mere om dialogmøderne](#).

Du kan læse tidligere numre af nyhedsbrevet [her](#).

Nyhedsbrevet udgives af Tænketanken for Forfulgte Kristne

Redaktion: Karsten Nissen, Jørgen Peder Jørgensen, Kathrine Lilleør, Birger Riis-Jørgensen og Thomas Bjerg Mikkelsen.

Redaktionel medarbejder: Journalist Bent Dahl Jensen.

I vores arbejde lægger vi især vægt på følgende kilder: Pew Research Center, Europa-Parlamentet og lignende institutioner, United States Commission on International Religious Freedom samt videnskabelige artikler og udgivelser. I nyhedsbrevet anvendes herudover øvrige kilder efter almindelige journalistiske principper.

Du kan støtte udgivelsen af nyhedsbrevet og tænketankens øvrige arbejde ved at indbetale et bidrag på reg.nr. 9570 konto 12930127.

Hjemmeside: Tffk.dk

Copyright © 2021 Tænketanken for Forfulgte Kristne, All rights reserved.

Want to change how you receive these emails?
You can [update your preferences](#) or [unsubscribe from this list](#).

Grow your business with **mailchimp**